

Ministers gode Mening, som jeg anerkjender, er jeg bange for, at man i Pragis vil ved Lodsferi forstaa vedkommende Lodsinspektør, maasse suppleret med Bogholderen. Kunde vi opnaa, at man indhentede ogsaa tjenstgjørende Lodsfers Meninger, vilde Meget være vundet, og jeg antager, at det vilde være i selve Ministerens Interesse. Jeg understriver ikke ganske den Sætning, at Dampstibe i regelmæssig Fart ikke bruge Lods. Som almindelig Regel kan den ikke holde Stik. — Ved paany at efterse Anmærkningerne og sammenholde dem med Lønningsloven, erkjender jeg, at man derefter ikke vil kunne paalægge Pensionskassen nogen Afgift til Lodsinspektørens Pension. Naar den ærede Minister mente, at Udvekselen af Bogholderens Pension af Pensionskassen er fornøstlig og billig, tror jeg ikke det er Tilfældet. Lodsferierne, d. v. s. Lodsferne, som skulde udrede denne Pension, have jo slet ikke nogen Indflydelse paa, om den vedkommende Mand, der ansættes som Bogholder, er en ældre spagelig Mand, som efter faa Aars Forløb maa gaa af, eller om han er en yngre og kraftig Mand, der i længere Tid kan gjøre Tjeneste, hvis det var saa, at ældre, vel-tjente Lodsfer — og det er utvivsomt sikkert, at der er Lodsfer, som have en Uddannelse, der vilde gjøre dem velstillede dertil — fik disse Poster, vilde det ogsaa være naturligt, at alle deres Efterfik Pension af Kassen, men efter den nuværende Ordning, er det ikke naturligt. Dermed vil jeg ikke have sagt, at naar der er en Ret og Billighed, som taler til Gavn for de nuværende Bogholdere, skulde denne Ret eller Billighed berøves dem. Jeg tror, der er Anledning til at tænke nærmere paa dette Punkt. Foruden disse Par Bemærkninger har jeg kun ønsket at udtale en anden Opfattelse end den meget ærede Minister med Hensyn til den Tilføjelse, der i det andet Thing er gjort til § 12, den Tilføjelse nemlig: „Foraauidt traktatmæssige Overenskomster ikke bestemme anderledes.“ Jeg kan ikke forstaa, hvorfor Landsthinget har ønsket at gjøre denne Tilføjelse. Er det gjort af Hensyn til en Bestemmelse i en vis bestaaende Traktat, kunde det jo udtrykkelig nævnes, men er det ikke saa, forekommer Bestemmelsen mig farlig og betænkelig, selv for den nuværende Regjerings Stilling, og det kan efter min Opfattelse — og den er i denne Henseende beskyttet af Mænd, der have mere Indsigt i denne Sag end jeg — ikke nytte at henvise til Grundlovens § 18, thi det er dog aabenbart, at naar Lovgivningen har forklaret en Ordning, f. Ex. Ordningen om Lodsforholdene i vore egne Farvande, vil § 18 dog ikke kunne bemyndige Regjeringen til at indgaa Handels-traktater, som forandrede den bestaaende Lovgivning. Det har § 18 aabenbart ikke ment med sin Bestemmelse; der er meget Andet, § 18 ikke har ment, og som jeg ikke her skal komme ind paa, men en Støtte i denne Paragraf kan der ikke findes, naar der er Tale om, hvorvidt det vil være

hensigtsmæssigt f. Ex. at fastslaa dette Forhold ved Lov. Jeg nærer imidlertid den Forvisning angaaende dette Punkt, at da den ærede Minister ikke selv har foreslaaet noget Saadant, vil han ikke have nogen væsentlig Vanskelighed ved at komme en anden Betragtning imøde. Videre skal jeg ikke udtale mig om Lovforslaget, der jo iøvrigt ikke ved denne Behandling har givet Anledning til nogen væsentlig Strid.

Marineministeren (Haffner): Jeg skal kun gjøre den ganske korte Bemærkning til den sidste Udtalelse fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), at jeg ikke kan se nogen Fare i, at den vedkommende Bestemmelse staar i denne Paragraf, idet en saadan Bestemmelse i Lodsloven dog umulig kan give Kongen en anden eller større Myndighed end den, han har efter Grundloven.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til 2den
Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Berg: Maa jeg tillade mig at foreslaa, at dette Lovforslag henvises til det Udvalg, der er nedsat til at behandle „Forslag til Lov om Tillæg til Lovene om Søværningen af 19de Februar 1861 og 11te Februar 1863“ med flere andre Love.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden (Krabbe): Skjøndt Tiden er meget langt fremrykket, vil jeg dog se, om der i Thinget skulde findes Trang til en vidtløftig Forhandling om den sidste paa Dagsordenen opførte Sag. Skulde der findes en saadan Trang, vil jeg udsætte Sagen, men forslagsvis vil jeg dog sætte den under Forhandling.

Man gik altsaa over til:

Første Behandling af „Forslag til Lov om Lønninger m. v. ved Lodsvaesenet“.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 193—94).

Berg: Jeg tror, at Enhver, der har læst dette Lovforslag, har dannet sig en Mening om, at de enkelte Endringer, som kunde være at foretage deri, overordentlig godt lade sig drøfte i et Udvalg, uden at man her behøver nogen videre Forhandling derom. Derfor har jeg for mit